

दरम् ॥ * ॥ श्रीहोदरमाह ।
“वर्द्धते श्रीहृदया यदिद्यात् श्रीहोदरं हि तत् ।
तदाभे वर्द्धते पार्श्वे निमित्तं तस्य तत्र यत् ॥
प्रहृद्वीहृद्विज्ञानि वायुक्तानि भिषगवैः ।
श्रीहोदरेऽपि दृश्यन्ते तानि सर्वाणि देहिनाम् ॥
श्रीहोदरस्यैव भेदो यद्गद्गाल्युदरं न पुनरधिक-
मित्याह । “सव्यान्यपार्श्वे यद्यति प्रहृद्वे ज्ञेयं यद्ग-
द्गाल्युदरं तदेव” । यद्गद्गाल्यति दोषभेदेयतीति
यद्गद्गाल्युदरं तदेव उदरमेव ॥ * ॥ बद्धगुदरमाह ।

“यस्यान्नमन्नैरुपलेपिभिर्वा,
नालाभमभिर्वा पिहितं यथावत् ।
सञ्जीयते यस्य मलः सर्वोऽपि,
शूनैः शूनैः शङ्करवच्च नाद्याम् ॥
निरुध्यते यस्य गुदे पुरीषं
निरिति कृच्छ्रादि चाल्पमल्पम् ।
हृन्नाभिमध्ये परिहृद्विमेति
तस्योदरं बद्धगुदं वदन्ति” ॥

उपलेपिभिः पिच्छिलैश्चैः प्राकशालुकादिभिः ।
नालाभमभिः बालुकाभिः कर्करैर्वा बालैः केशैः
अभ्रमभिः पाषाणैर्वा । यथावत् यस्य यत् सम्भवति ।
मलः पुरीषम् । शङ्करवत् संमार्कनीतिप्रलया-
धुल्यादिवत् । “शङ्करोऽवकरः पुमान्” इत्यमरः ।
शङ्करो घृण इति लोके । नाद्यां अन्ननाद्याम् ।
हृन्नाभिमध्ये हृन्नाभ्योर्मध्ये ॥ * ॥ सततोदरमाह ।

“शूल्यं यथान्नोपहतं यदन्नं
शुक्तं भिनत्वागतमन्यथा वा ।
तस्मात् क्षतोऽन्नात् सलिलप्रकाशः
स्त्रावः स्वदेहे गुदतस्तु भूयः ॥
नाभेरधश्चोदरमेति वृद्धिं
नित्तुद्यते दाल्यति चातिमात्रम् ।
एतत् परिस्त्रायुदरं प्रदिष्टं
दकोदरं कौर्त्तयतो निबोध” ॥

शूल्यं कर्करादि । अन्नोपहतं अन्ननिहितम् । शुक्तं
यदन्नं भिनत्ति । तथा अन्यथा आगतं भोजनं
विना आगतं शरादि । तदपि यदन्नं भिनत्ति
एतदुपलक्षणम् । चम्बगमलप्रशनं वा यदन्नं
भिनत्ति । यत उक्तं चरके ।

“शर्कराद्यकाष्ठास्थिकरुक्कैरन्नसंयुतः ।
भिद्येवान्नं यदा शुक्तं चम्बगमलप्रशनेन वा” इति ।
तस्मात् भिन्नादन्नात् । गुदतस्तु भूयः अन्नात्
संबुध्य पुनर्गुदतः स्वदेहिलयः । दाल्यति विदी-
र्यते इव । पदसिद्धिरार्थत्वात् । एतत् क्षतोदरं
तन्नान्तरे परिस्त्रायुदरं प्रदिष्टम् ॥ * ॥
उदकोदरमाह ।

“यत् स्नेहपीतोऽप्यनुवासितो वा,
वान्तो विरिक्तोऽप्यथवा निरुद्धः ।
पिबेज्जलं पीतलमास्य तस्य
स्रोतांसि दुष्यन्ति हि तदहानि ॥
स्नेहोपलभेय्यथवापि तेषू-
दकोदरं पूर्ववत् भूषेति ।
स्निग्धं महत्तत् परिहृत्तनाभि
समाततं पूर्णमिवाभ्युना च” ॥

यथा दृतिः क्षुभति कम्पले च
शब्दायते चापि दकोदरं तत्” ॥
स्नेहपीतः पीतस्नेहचाध्ववसितादित्वात् कर्त्तरि
क्तः पश्चात् स्नेहं पीतः स्नेहपीत इति तत्पुरुषः ।
तेन स्नेहं पीतवानित्यर्थः । अनुवासितो वा गृही-
तानुवासनवस्तिः । वान्तः अन्नापि पूर्ववत् कर्त्तरि
क्तः तेन वान्तवानित्यर्थः । एवं विरिक्तः विरिक्त-
वान् । तथा निरुद्धः गृहीतनिरुद्धवस्तिः । स
क्षेदास्य श्रोतलं जलं पिबेत् । तस्य तदहानि जल-
वहानि स्रोतांसि दुष्यन्ति स्नैकर्मदुष्टानि भवन्ति
जलवहेषु स्रोतःसु दुष्टेषु सत्सु अन्नरसे उपस्ने-
हन्यायेन वहिर्भूते दकोदरमायाति । अथवा
तेषु उदकवहेषु स्रोतःसु स्नेहोपलभेषु पूर्ववत्
यथापूर्वम् । अन्नरसे उपस्नेहन्यायेन वहिर्निःसृते
दकोदरमायाति । तथा जलेऽपि वहिर्निःसृते
दकोदरमायाति । तत् उदरम् । परिहृत्तनाभि
गम्भीरनाभि । समाततं स्नैकम् । यथा दृतिः
चर्ममयं जलाहरणपात्रम् । क्षुभति अन्तर्जल-
दोलनेन सञ्चलति कम्पले वहिः शब्दायते कम्प-
मानं सत् शब्दं करोति ॥ * ॥

साध्यासाध्यलक्षणमाह ।

“जन्मनैवोदरं सर्वं प्रायः कृच्छ्रतमं मतम् ।
बलिनस्तदजाताम्बु यत्नसाध्यं नवोत्थितम्” ॥
बलिनः अजाताम्बु नवोत्थितश्च यत्नसाध्यमित्यन्वयः ।
“पश्चाद्बद्धगुदं तुद्धं सर्वं जातोदकं तथा ।
प्रायो भवत्यभावाय किञ्चिन्नश्च दकोदरम्” ॥
किञ्चिन्नं शरादिना किञ्चिन्नमन्नं यस्य तदुदरं अभा-
वायं भवति ॥ * ॥
जातोदकस्योदरस्य लक्षणमाह । चरकः ।
“पयःपूर्णां दृतिरिव क्षोभे शब्दकरं गृदु ।
अप्रव्यक्तशिरःशूलं नितान्तमुदरं महत् ॥
आलस्यमास्यवैरस्यं मूत्रं बद्धं सक्तञ्चतः ।
जातोदकस्य जिह्वं स्यान्मन्दोऽग्निः पाण्डुतापि च ॥
श्रुलाक्षं कुटिलोपस्थमुपक्लिन्नतनुत्वचम् ।
बलशोथितमांसाभिपरिस्त्रीयश्च वर्जयेत्” ॥
श्रुलाक्षस्थाने श्रुलाक्षमिति च पाठः । कुटिलोपस्थं
वक्रमेहनम् । उपक्लिन्नतनुत्वचं । उपरि आर्द्रां तन्वो
त्वग्यस्य । तं उदरिणम् ।
“पार्श्वभङ्गान्नविद्येऽश्रोतोसारपीडितम् ।
विरिक्तं चाप्युदरिणं पूर्व्यमागं विवर्जयेत्” ॥
विरिक्तमपि पूर्व्यमागं पूर्व्यमाखोदरं उदरिणं
विवर्जयेत् ॥ * ॥

अथोदरस्य चिकित्सा ।

“शरुखतैलं दशमूलमिञ्चं
गोमूत्रयुक्तस्त्रिफलारसो वा ।
निहन्ति वातोदरशोथश्रुलान्
क्वाथः समूत्रो दशमूलजश्च ॥
कुष्ठं दन्ती यवक्षारः पाठा त्रिलवणं वचा ।
सुगठी चोष्णाम्बुना पीता वातोदररुजापहा” ॥
कुष्ठादिचूर्णम् ॥ * ॥
“स्युनस्य तुलामेकां जलद्रोयो विपाचयेत् ।
त्रिकटु त्रिफला दन्ती हिङ्गु सैन्धवचिचकम् ॥

देवदारु वचा कुष्ठं मधु शिशुः पुनर्नवा ।
सौवर्जलं विडङ्गानि दीप्यको गजपिप्पली ॥
एतेषां पलिकान् भागान् त्रिहृतः षट्पलानि च ।
पिष्ट्वा कषायेथैतेन तैलं मृद्वभिना पचेत् ॥
तत्पिबेत् घ्रातस्तथाय यथाभिवलमात्रया ।
निहन्ति सकलान् रोगान् उदराणि विशेषतः ॥
मूत्रक्षयसुदावर्त्तमन्त्रद्विगुदकमोन् ।
पार्श्वकुक्षिभवं शूलमामशूलमरोचकम् ॥
यद्गद्गलीकानाहान् श्रीहानं चाङ्गवेदनाम् ।
मासमात्रेण नश्यन्ति अश्रीतिर्वातजा गदाः” ॥
इति रसोगतैलम् ॥ * ॥

“पित्तोदरेषु बलिनं पूर्वमेव विरेचयेत् ।
दुर्बलं हनुवाप्यादौ शोधयेत् सौरवस्तिना ।
संजातबलकायाग्निं पुनः स्निग्धं विरेचयेत् ॥
पयसा च त्रिहृत्कल्कैरुवकस्य षट्तेन च ॥
पिप्पल्यादिगोत्रोन्मं पाचितं पाययेद्विषकं ।
नरं पथ्यमुजं नित्यं कफोदरनिहृत्तये” ॥ * ॥
“नागरत्रिफलाकल्कैर्दध्यम्परिपेषितैः ।
पाचितं तैलमाज्यश्च पिबेत् सर्वोदरार्पहम्” ॥
इति नागरादितैलं छतञ्च ॥ * ॥

“शालियष्टिकगोधूमयवनीवारभोजनम् ।
निरुद्धो रेचनं श्रेष्ठं सर्वेषु जठरेषु च ॥
आनूपमोदनं मांसं प्राकं पिष्ट्वात् तिलाः ।
व्याधमश्च दिवास्त्रपानपानानि वर्जयेत् ॥
तथोग्रशवयोष्णानि विदाहीनि गुरुणि च ।
नाद्यादन्नानि जठरे तोषपानञ्च वर्जयेत् ॥
उदराणां मलाच्छ्रुत्वाद्बद्धशः शोधनं हितम् ।
क्षीरेणैरुखतैलं वा पिबेन्मूत्रेण वासक्तम्” ॥ * ॥
“वातोदरी पित्रेत्तत्रं पिप्पलीबलशान्वितम् ।
शर्करामरिचोपेतं स्वादु पित्तोदरी पिबेत् ॥
यवाग्रीहृत्पुषाजजीवोषयुक्तं कफोदरी ।
सन्निपातोदरी युक्तं त्रिकटुक्षारसैन्धवैः ॥
यवानी हृत्पुषा धान्यं त्रिफला चोपकुक्षिका ।
कारवी पिप्पलीमूलमजगन्धा शटी वचा ॥
शुताङ्गा जीरको योषं स्वर्गक्षीरी च चिचकम् ।
द्वौ क्षारौ पौष्करं मूलं कुष्ठं लवणपद्मकम् ॥
विडङ्गश्च समांसानि दन्त्या भागत्रयं भवेत् ।
चिहृदिशालि द्विगुणे सातला स्याच्छतुर्गुणा ॥
एव नारायणो नाम्ना चूर्णो रोगगणापहः ।
एनं प्राप्य निवर्त्तन्ते रोगा विष्णुमिवाह्वराः ॥
तत्रोदरभिः पेयो गुल्मिभिर्वादराम्बुना ।
आनद्धवाते सुरया वातरोगे प्रसन्नया ॥
दधिमखण्डेन विडङ्गैश्च दडिमाम्बुभिरश्रुसै ।
परिकर्त्तुषु रुद्धास्त्रैरुष्णाम्बुभिरजीर्णकै ॥
भगन्दरे पाण्डुरोगे कासे श्वासे गलग्रहे ।
हृद्रोगे ग्रहणीरोगे कुष्ठे मन्देऽजले ज्वरे ॥
दंष्ट्राविषे मूलविषे सगरे कृचिने विषे ।
यथाहं स्निग्धकोष्णेन पेयमेतद्विरेचनम्” ॥
उपकुक्षिका कारवी च रुद्धक्षीरकः । यस्य मग-
रैला नाम इति लोके । तस्य भागद्वयं यास्यं पुन-
रुक्तेः । स्वर्गक्षीरी चोक इति लोके । विशाला
इन्द्रवारणी । सातला सीङ्गखभेदः सातलेत्येव